

УДРУЖЕЊЕ "СРПСКИ КРИВАК"

011/3950-841

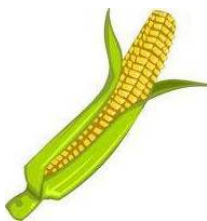
office@krivak.rs

www.krivak.rs

МБ 28021089

ПИБ 106732651

ТР 330-4010073-04

ПОЗИВНИЦА

У четвртак 26. фебруара 2015. године, са почетком у 18 часова, у учионици 304 Факултета организационих наука у Београду, књижевница Лаура Барна, редовни члан СРПСКОГ КРИВАКА, одржаће приступну беседу и представити свој роман

МОЈА ПОСЛЕДЊА ГЛAVОБОЉА (ход по шпаги)

Роман "Моја последња главобоља", у издању "Завода за уџбенике" 2008. и 2012. године, изазвао је велику пажњу читалаца и критике, добио је две престижне награде: "Бранко Ћопић" и "Димитрије Митриновић" и био је у ужем избору, безмало, свих српских књижевних награда.

Давне 1913. године, Јован Скерлић је написао критички приказ "Сапутника" Исидоре Секулић и "Исповести" Милице Јанковић и објавио га под насловом "Две женске књиге". Видећи у "Сапутницима" књигу "личнога надахнућа и врло интимног тона", написану у години, када се: "откако нас има на свету, највише пролило српске крви". Јован замера Исидори што у тој години излази њена књига у којој има "седамнаест страна фраза о једној главобољи". Та њена - Исидорина главобоља и прекор великог критичара доброј књизи оставили су видног трага у животу и размишљању Исидоре Секулић.

И управо тој опсесивној теми посвећен је роман Лауре Барне "Моја последња главобоља". Снагом уживљавања Барна улази у лик своје јунакиње "бележећи" њену предсмртну исповест. Тај интимни, интелектуални, морални па и поетички тестамент Исидоре Секулић писан је са мером, драматично и уверљиво. У једном смислу то је фингирани сократски говор у којем су сабеседници наша списатељица, загонетни песник, а иницијални повод Исидорине исповести је поменути Скерлићев текст. Но, у основи је то заветни солилоквијум једне изузетне личности у предсмртном часу којој, пишући у њено име, Лаура Барна двојнички позајмљује своју реч и свој списатељски дар.

Проф. др Петар Пијановић

Ако место памти догађаје и њихове креаторе и актере, Београд, нарочито Топчидерско брдо и Сењак, захваљујући књижевници Исидори Секулић имали су шта да запамте и та сећања пренесу онима који их отвореног срца примају. Баш тако, отвореног срца и отвореног разума примала сам и преводила бурне догађаје од краја XIX до средине XX века у живе речи градећи слику на слику у "Мојој последњој главобољи". О томе како је настајала ова књига, Исидориним сапутницима и сапатницима турсног времена и још труснијег места - разговараћемо у четвртак, на ФОН-у.

Лаура Барна